

මහාචාර්ය සුනිල් ආරියරත්න

සිංහල සංගීත ඉතිහාසය විමසා බලන විට ග්‍රැමෆෝන් ගී යුගය අමතක කළ නොහැකියි. දශක තුනක පමණ කාලයක් තිස්සේ අතීතය ජනප්‍රියව තිබූ ග්‍රැමෆෝන් ගීතය යටත් විජිත යුගයේ දී අපේ රටට ලැබුණු දායාදයකි. ග්‍රැමෆෝන් මෙරටට එන්නට පෙර මෙහි ජනප්‍රිය වී තිබුණේ නූර්ති සංගීතයයි.

ග්‍රැමෆෝන්‍ය නම් සංගීත භාණ්ඩය නිර්මාණය කරන ලද්දේ ජර්මන් ජාතික එම්ල් බර්ලින්ර් විසින් 1888 වසරේ දී. ඉන් වසර 15කට පසු එනම් 1904 දී ග්‍රැමෆෝන්‍ය ලංකාවට ආවා. විශාල මලක් සහිත ඒ මුල් යුගයේ ග්‍රැමෆෝන් කෞතුක භාණ්ඩ වශයෙන් අදත් ඇතැම් ගෙවල්වල දැක ගන්න පුළුවන්.

ඒ කාලේ සිංහල ජනතාව ග්‍රැමෆෝන්‍ය හැඳින් වූයේ කතාකරන මැෂීම යනුවෙනි. ග්‍රැමෆෝන්‍ය ඒ කාලේදී අපේ රටට ආවත් බොහෝ වෙලාවට මෙහි වාදනය වූණේ දෙමළ, හින්දි, ජපන් ආදී භාෂාවන්ට අයත් වූණු ගීතයි. ඒ කාලේ වෙනකොට කොළඹ නගරයේ බුරුම, ජා, චීන, මලයාලි, දෙමළ ඇතුළු විවිධ ජාතීන් වාසය කළා. ග්‍රැමෆෝන් ගීත මුලින්ම රසවිඳින්න පටන් ගත්තේ යටත්විජිතයට පදිංචියට පැමිණි මෙම ජාතිකයෝයි.

ග්‍රැමෆෝන්‍ය 1904 දී අපේ රටට ආවත් එහි ව්‍යාප්තියක් වෙලෙඳ පොළ ආශ්‍රයෙන් දකින්න ලැබුණේ ඉන් අවුරුදු තුනකට පසුවයි. එහි මුල් පියවරක් වශයෙන් ග්‍රැමෆෝන්‍ය සඳහා සිංහල ගී තැටි නිර්මාණය කිරීමට ව්‍යාපාරිකයන් පිරිසක් සිතුවා. සිංහල ගීතවල අවශ්‍යතාවයක් මේ නිසා පැන නැගුණා. ඒ වෙන කොට නූර්ති ගීත සිංහල ග්‍රාවකයින් අතර බෙහෙවින් ජනප්‍රිය වී තිබුණා. සිංහල ගීත වශයෙන් හැඳින්වීමට පුළුවන් බොහොමයක් ගීත නියෝජනය කළේත් නූර්ති ගීතයි. ඒ නිසා නූර්ති ගී තැටිවලට පටිගත කරන්න පටන් ගත්තා.

තාවකාලිකව ශබ්දාගාරයක් වශයෙන් යොදාගත් කාමරයක් තුළ මේ ගීත පටිගත කිරීම මුලින්ම සිදු කළා. මේ පටිගත කිරීම් සඳහා ශිල්පීන් ඉන්දියාවෙන් ඇවිල්ලා වැක්ස් තැටිවලට නූර්ති ගී පටිගත කරගෙන ඉන්දියාවට ගිහිල්ලා පිටපත්

ග්‍රැමෆෝන් ගීයකින්

අමරදේවයන් ගායකයෙක් වුණ හැටි

නැවත අපේ රටට එවනවා. ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ, සිරිඟබෝ, සකුන්තලා නූර්තිවල ගීතත් තුන් සූත්‍රය, පන්සිල්, හේවිසි වාදන වැනි අංගත් මුල් කාලයේ සිංහල තැටිවලට නැගුණා. වර්ෂ 1908, 1910 පමණ කාලේදී දෙපැත්තෙම සිංහල ගීත දෙකක් අඩංගු තැටියක් විකුණලා තියෙන්නේ රූපියල් හතරකටයි. නමුත් නූර්ති ගී තැටි කලාව සාර්ථක ව්‍යාපාරයක් බවට පත් වූණේ නැහැ. තැටි සඳහා නූර්ති ගීත ගායනා කළේ නූර්තිවලම රඟපාමින් ගීත ගායනා කළ ශිල්පීන්මයි. ඔවුන්ට වේදිකාවේ ගීත ගායනයට හැකියාව තිබුණත් මයික්‍රෆෝනයක් ඉදිරියේ ගීත ගැයීමට එතරම් හැකියාවක් තිබුණේ නැහැ. නූර්ති ගී තැටි අසාර්ථක වීමට මෙම සාධකය බෙහෙවින් ඉවහල් වූණා. රඟපානවාට අමතරව හඬ නගා ගීත

ගායනා කළ ශිල්පීන්ට නූර්තිවල දී ප්‍රමුඛස්ථානයක් හිමි වුණු ඔවුන්ට මයික්‍රෆෝනයක් ඉදිරියේ ගීත ගායනයට අවශ්‍ය තාක්ෂණය තිබුණේ නැහැ. හඬ නගා ගායනය කිරීම ගී තැටි සඳහා පටිගත කිරීමේ

තාක්ෂණයට උචිත වූණේ නැහැ. මේ ගීත බොහොමයක් හඬ නගා ගායනය කිරීම නිසා තැටිවලින් ඇසුණේ තරමක් සෝෂාකාරීවයි. දුටුගැමුණු, පද්මාවතී, සංසතිස්ස, ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ, නාගානන්ද, විඳුර ජාතකය, උත්තර ගැමුණු ආදී නාටකවල ගීත ඇතුළත් ග්‍රැමෆෝන්

තැටි ඇතැම් පුද්ගලයින් ළඟ තාම ත

තියෙනවා. මේවාට ඉතාම හොඳින් සවන් දුන්නොත් ග්‍රැමෆෝන් නූර්ති ගී අසාර්ථක වීමට හේතුව වටහා ගන්න එක අමාරු දෙයකි නොවෙයි.

වාල්ස් ඩයස්, සී දොන් බස්තියන්, ජෝන් ද සිල්වා යන නාට්‍යකරුවන්ගේ නාට්‍යවල ඉතාම ජනප්‍රිය වූණු ගීතයි තැටිගත කිරීම්වල දී මෙසේ අසාර්ථක වූණේ.

මේ තැටි ව්‍යාපාරය අසාර්ථක වූණාට පස්සේ අලුත් ගීත අලුත් ශිල්පීන් යොදාගෙන තැටිගත කරන්න ව්‍යාපාරිකයින් උත්සාහ ගත්තා. මේ ව්‍යාපාරයත් 1930 අගභාගය දක්වා පැවතුණත් එතරම් සාර්ථකත්වයක් පෙන්වුම් කළේ නැහැ. මේ ගීත අසාර්ථකවීමට හේතුව නම් නිශ්චිත වශයෙන් කියන්න අමාරුයි.

(හමඑහඬ) හිස් මාස්ටර් වොයිස්, කොළොම්බියා, පර්ලෆෝන් යන ලේබල් යටතේ ප්‍රධාන වශයෙන් මේ ගීත තැටිගත කිරීම සිදු කෙරුණා. ග්‍රැමෆෝන් කියන වචනය සිංහල කරන්න හැදුව වගේම හිස් මාස්ටර්ස් වොයිස් නාමය උගේ ස්වාමියාගේ කටහඬ වශයෙන් සමහරු සිංහලට පෙරළුවා. කොහොම නමුත් මේ ලේබල් යටතේත් තැටි ව්‍යාපාරයට අපේක්ෂා කළ තරම් සාර්ථකත්වයට එන්න බැරි වූණා.

ග්‍රැමෆෝන් තැටි ව්‍යාපාරය සාර්ථක වෙන්න පටන් ගත්තේ 1939න් පසුවයි. එච්.එම්.වී සහ කොළොම්බියා ලේබල් යටතේ තැටිවලට මෙවර පටිගත කළ ගීත

ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ, සිරිඟබෝ, සකුන්තලා නූර්තිවල ගීතත් තුන් සූත්‍රය, පන්සිල්, හේවිසි වාදන වැනි අංගත් මුල් කාලයේ සිංහල තැටිවලට හැගුණා. වර්ෂ 1908, 1910 පමණ කාලේදී දෙපැත්තෙම සිංහල ගීත දෙකක් අඩංගු තැටියක් විකුණලා තියෙන්නේ රූපියල් හතරකටයි.

අතිශයින් ජනප්‍රිය වූණා. අද අපි ග්‍රැමෆෝන් ගී කියලා හඳුන්වන්නෙන් අදත් ජනප්‍රිය මේ ගීතයි.

සිරි බුද්ධගයා විහාරේ(රුක්මනී දේවි සහ එච්.ඩබ් රූපසිංහ), පිට දීප දේශ ජයගාතා(ලක්ෂ්මී බායි), අඩු කළේ සෙලවීම නිසා, ශ්‍රී රාහුල හිමිගේ නාමෙන්(එච්.ඩබ්. රූපසිංහ), මව්පිය ආදී සොදරු සමාජේ කුල දෙවුවන් සැම(එච්.ඩබ් රූපසිංහ සහ කෝකිල දේවි විරතුංග) රම්‍ය නගරේ අනුරාධපුර(ආනන්ද සමරකෝන්), ඉන්දීය සාගරයේ(ආනන්ද සමරකෝන්), යන ගීත එච්.එම්.වී ලේබලය යටතේ ජනප්‍රිය වූණු ගීතවලින් කිහිපයක්.

කරුණා මුදේ නාමු ගිලිලා(කේ.කේ රාජලක්ෂ්මි සහ මොහිදින් බෙග්), කෝපවන්නේ ඇයි පෙම්බර සාමි(කේ.කේ රාජලක්ෂ්මි), මුනි නන්දර සිරිපාද වදිම් සමනළ කන්දේ(ලේවා ජෙනවි ද සිල්වා), දුල් සල් වනේ ලකල්(ලේවා ජෙනවි ද සිල්වා), රාජ සඟබෝ හිස දුගියාටා දාන පාරම්(ඒ.ආර්.ඇම් ඊබුනිම්) යන ගීත ඇතුළු තවත් ජනප්‍රිය ගීත රැසක් කොළොම්බියා ලේබලය යටතේ තැටි ගත වූණා.

එච්.එම්.වී ලේබලයත්, කොළොම්බියා ලේබලයත් අතර තරගයට ගීත තැටිගත වූණු නිසා ග්‍රැමෆෝන් ගීත කලාවේ වෘත්තීය මට්ටමක් ද ඇති වූණා. මේ ලේබල් දෙක යටතේ තරඟකාරීත්වය කොතරම් උග්‍ර වූණා ද කිව්වොත්, මෙම ලේබල් දෙක සඳහා වෙන වෙනම ගීත ගායනා කිරීමට ගායක ගායිකාවන්ට ගිවිසුම් අත්සන් කිරීමටත් සිදු වූණා. එක් සමාගමක් සමඟ ගිවිසුම් අත්සන් කළාම අනික් ලේබලයට ගීත ගැයීම තහනම් වූණා.

ගීත ක්ෂේත්‍රයට විශිෂ්ටතම මෙහෙයක් කළ සංගීතඥයින් දෙදෙනෙක් මේ ලේබල් දෙක සඳහා වෙන වෙනම සංගීතය සැපයුවා. එච්.එම්.වී ලේබලය සඳහා එච්.ඩබ් රූපසිංහ ද, කොළොම්බියා ලේබලය සඳහා මොහොමඩ් ගවුස් ද සංගීතය සැපයුවා. ඒ වගේම රුක්මනී දේවි සහ ආනන්ද සමරකෝන් වැනි